

Stanislav Grospič

Když se podíváte okolo Prahy, tak je to samé skladiště, developerské projekty, které jsou spíš pro průmysl nebo skladování, a nikoliv pro lidský život, řekl na ČT Vojtěch Filip

"Pro nás je ústavní ochrana vody jednou z podmínek, za kterých tolerujeme vládu. Nejdříve je potřeba stanovit podmínky v ústavě a teprve podle ústavní změny měnit jednotlivé zákony

- zákon o vodách, o vodovodech a kanalizacích, o půdě. Jsem přesvědčen, že náš vklad je široký, že dojde k diskusi. Bude to potřeba, jak řekl ministr zemědělství, jednotlivé analýzy z ministerstva zemědělství, životního prostředí, budou k tomu potřeba i změny rozpočtové. Neutrální stanovisko vlády svědčí o tom, že si vláda České republiky uvědomuje, jak je to důležitá debata. Když se podíváte okolo Prahy, tak je to samé skladiště, developerské projekty, které jsou spíš pro průmysl nebo skladování, a nikoliv pro lidský život."

Horké léto

Každý z nás je prožívá jinak, někdo u vody, jiný v práci. Rozhodně ani v letních dnech není možné přestat vnímat své okolí, a tak zjišťujeme, že tropické počasí má pro nás různá úskalí. Nejvíce trpí senioři, děti a také ti, kteří pracují venku. Pitný režim je nezbytný. Trpí i zvířata a příroda. Některé obce již jsou odkázány na dovoz vody, jiné i města vydala zakázky zalévání, napouštění bazénů, mytí aut. Počasí nás nutí uvědomit si, jak vzácná může být voda, jejíž nedostatek jsme si nedovedli představit. Každý z nás může pomoci, pokud omezi spotřebu vody v domácnosti. Příroda si s námi hraje, takové klimatické změny nečekali ani odborníci. Na jižní Moravě lidé nevěřicně krouží hlavou nad vyschlými potoky, nízkými hladinami řek a hluboce suchem popraskanou půdou. Nadlidským úkolem je zadržet vodu v krajině. Jestli lidé tento problém vyřeší, ukáže čas. Jedno víme již dnes, bez vody neexistuje život. Léto budí pochváleno, jen ty teploty by mohly klesnout a přijít déšť. Takový ten jemný, babička říkala "zahradkářský".

Miloslava Vostrá, poslankyně a předsedkyně Rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Nemyslím si, že by se současný pan prezident pohyboval se za hranou, řekl Radiožurnálu Stanislav Grospič

Horní komora parlamentu se výrazně vymezila proti vládě a současně připravuje i ostrý postup vůči hlavě státu. Senát nejdříve usnesl, že vláda jím pohrdá, protože mu ministerstva odmítla poskytnout návrhy auditních zpráv Evropské komise týkající se premiéra Andreje Babiše z hnutí ANO a dotací pro firmu Agrofert. Předseda vlády obvinění senátorů odmítl. Podle něj ministerstvo postupují v souladu s předpisy. Senát žalobu na prezidenta schválil.

Já si dovoluji ústavním právníkům oponovat, kteří si myslí, že se pan prezident a nejméně tento pan prezident i jeho předchůdci, to znamená prezident Klaus nebo Havel, pohybovali v řadě případů na hraně ústavy a trošičku žonglovali s možností jejího výkladu, ale nemyslím si, že by současný pan prezident překročil tu hranu a pohyboval se za hranou. Nicméně je to věc názoru. Řada ústavních právníků se liší v tom výkladu, samozřejmě to dostává ty politické aspekty, takže nakonec nezbude nic jiného, aby k tomu zaujal stanovisko příslušný orgán, to jest Ústavní soud.

KSČM k převedení ŘSD ze státní příspěvkové organizace na akciovou společnost

S tímto krokem nemůžeme jako KSČM souhlasit, jelikož našim trvalým požadavkem je zachování silniční, železniční i další dopravní infrastruktury v majetku státu. Pouze tak lze zajistit přímý vliv ČR na dopravu, dopravní obsluhu a na rozvoj národního hospodářství. Změna právní subjektivity organizace Min. dopravy na obchodní společnost je odstartováním nevratných procesů k vyvážení části dopravní infrastruktury z vlastnictví státu. ŘSD spravuje veškerý majetek dopravní infrastruktury ČR, dálnice a silnice 1. třídy. Je příjemcem prostředků ze SFDI na správu, údržbu a investice uvedených silnic, je také příjemcem prostředků ze státního rozpočtu prostřednictvím ministerstva dopravy a hospodářství tedy ve sto procentech s veřejnými prostředky a přeneseně i s prostředky z EU. ŘSD je přímo podřízenou institucí Ministerstva dopravy. Z těchto důvodů je i hospodaření s takovým objemem prostředků pod větší kontrolou, než by to bylo možné u akciové společnosti. Akciová společnost je obchodní společností, má tedy jako hlavní úkol vytvářet zisk a podle unijních předpisů by se stala rázem společností, na kterou zcela a bez výjimky platí pravidla hospodářské soutěže, a tedy nepřipustnosti dominance na trhu. V tomto případě by došlo k rozbití a destrukci hlavní výhody pro zajištění jednotné údržby, investiční výstavby, plánování a neexistovala by prakticky možnost průběžné kontroly pro silnice 1. třídy a dálnice. Nemůžeme dopustit, kromě zvýšených nákladů nové založených a.s., abychom se při jízdě po silnicích 1. třídy a dálnicích setkávali s podobnými problémy a rozdíly v kvalitě údržby a sjízdnosti, jaké jsou mezi jednotlivými kraji u některých silnic 2. a 3. třídy. Lékem na zlepšení práce ŘSD je důkladná a důsledná kontrola práce z Ministerstva dopravy a rychlá reakce na nekalitní výkon svěřených úkolů při správě, údržbě a realizaci investic dopravní infrastruktury ČR.

Letní škola politického vzdělávání

Přístupy KSČM k podpoře komplexního řešení tělovýchovy a sportu 3

KSČM dlouhodobě – od počátku atomizace i sportovního prostředí – usiluje o zlepšení reálné možné péče státu o něho. V Programovém prohlášení vlády (ze dne 12. 7. 2018) v kapitole SPORT jsou požadavky a program KSČM obsaženy a proto oprávněně i nyní požadujeme na vládě jejich realizaci a naplnění. Tím jako politická strana nevstupujeme do orientace jakékoliv z registrovaných sportovních organizací/spolků. Přesto nelze přehlížet protekcionální snahy o zneužívání sportovního prostředí k jiným zájmům či účelům.

Doporučuje se:

Na úrovni centra zařadit do legislativního programu stínové vlády a klubu poslanců PČR následující požadavky:

Dále prosazovat a ověřovat, aby vláda při realizaci sportovní politiky důsledně vycházela z povinností, plynoucích z přijetí Evropské charty sportu.

Vyčlenit sport z Nestátních a neziskových organizací a zákonnou formou ho v novém Zákoně o sportu definovat jako veřejně prospěšnou činnost. Zde stanovit principy pro vrcholový sport se státní reprezentací a mezinárodním začleněním včetně působnosti Českého olympijského výboru, výkonnostní soutěže řízené Národními sportovními svazy a způsob zabezpečení masového sportu a turistiky jako „Sportu pro všechny“.

Stanovit obsah pojmu „sportovní organizace“ a zároveň stanovit, které „střešní organizace“ jsou pro vládu /tím i pro krajská a nižší zastupitelstva/ žádoucí k poskytování podpory s vazbou na státem zabezpečované tělovýchovné vzdělávání a organizovaného sportu na školách všech typů.

Urychleně „vyčistit“ registraci zejména sportovních spolků vedených od 1. 1. 2014 u Krajských soudů a převzatou od MV (dříve společenských organizací či občanských sdružení). Tento registr vést odděleně od účelových spolků NNO.

Při projednávání ekonomických a daňových zákonů přihlížet k potřebám sportovního prostředí a zvýhodňovat sponzory a dárcy, kteří se podílejí na finanční podpoře tělovýchovné a sportovní činnosti zejména dětí a mládeže.

Na úrovni krajů, měst a obcí:

V otázce vlastnických vztahů a tvorby podmínek pro sport a tělovýchovu podporovat a posílit trend převodu tělovýchovných a sportovních zařízení do majetku města či obce tak, aby nebyla omežována činnost těchto spolků, ani pro veřejnost.

Vyčleňovat z rozpočtů zastupitelstev prostředky pro tuto činnost, včetně podpory údržby, ochrany a obnovy stávajících či výstavby nových zařízení. Rozsah určují možnosti v daném místě.

Propojovat místní spolkovou činnost s povinnými či zájmovými formami tělovýchovy a sportu se vzdělávací soustavou (školami, SOU). Specificky přistupovat k začlenění hendikepovaných zájemců o aktivní pohyb či sport dle místních podmínek.

Iniciovat každoročně veřejné a společenské oceňování dosažených sportovních výkonů či úspěchů sportovců či kolektivů, včetně odměnění či ocenění zejména dobrovolných trenérů, činovníků a organizátorů.

Dále je důležité podporu tělovýchovy, sportu a turistiky podle regionálních podmínek tematicky zařazovat do našich volebních programů, případně prezentovat činnost a vztah KSČM k této veřejné činnosti i organizováním vlastních zájmových sportovních aktivit. Sportovcům-sympatizantům pak můžeme nabídnout i místa při sestavování kandidátek do zastupitelstev.

Pokračování

Otevřený dopis

ÚSTAVU PRO STUDIUM TOTALITNÍCH REŽIMŮ

Váš institut, podle mého názoru, zcela slepě obhajuje kapitalismus a dehonestuje režim, který byl u nás před rokem 1989. Zkušenost ukazuje, že takový přístup k minulosti z krátkodobého hlediska přináší jeho autorům profit, z dlouhodobého hlediska to už není vždy tak jednoznačné, z hlediska společnosti je však zcela škodlivý, kontraproduktivní. Denně se o tom můžeme přesvědčit srovnáním např. 30ti let pokusu budování socialismu u nás za zcela jednoznačně nepřátelského vlivu Západu (bojkoty, embarga apod.) a do jisté míry přenášených a často nevhodně či slepě interpretovaných poznatků z Východu. Bylo by nad rámec tohoto dopisu diskutovat o tom, co je vůbec zlodějina, kolik se toho znarodnilo v roce 1948 a zda vůbec lze tuto transformaci považovat za zlodějnu, když "zlodějnu, lup" dostal vlastně transparentně k dispozici celý národ a jak ohromný majetek se tzv. privatizoval po převratu v roce 1989 a převáděl z vlastnictví státu či národa do soukromého vlastnictví, někdy i zahraničních vlastníků popř. byl zlikvidován – možná, aby se vyloučila konkurence. Asi by nedopadlo příznivě pro současný systém porovnání výsledků po 30ti letech tzv. budování socialismu po II.sv.válce a v prostředí studené války s dnešní realitou po 30ti letech revitalizace kapitalismu u nás v podmínkách obklopení "kapitalistickou láskou a pomocí". Ani triky současné vlády v období konjunktury nelze považovat za přínos pro občana – zdražení mý úpravy mzdy někdy se zpožděním trochu dorovnají, ale trvale je okrádan na úsporách. Před 10 ti roky stál např. domek 3 500 000 korun, dnes domek v trochu horší kvalitě přijde na částku okolo 10 000 000, podobně je to i s byty. A tvrzení, že občan může peníze svobodně investovat je zavádějící, v nabídkách projektů bank (investičních fondů) občan získá řádové procento (spíš méně nebo i prodělá), banky naopak vykazují každoročně zisky minimálně o řád vyšší. A stejně tak lze hodnotit práci státní správy a samosprávy.

Rád Vám poskytnu i podrobné doklady o tom, jak státní správa je zcela nefunkční a lze jen přemítat o tom, zda je to důsledek jejího lajdáctví, její neschopnosti a nebo naopak, zda jde o velice propracovaný systém jakési společenské mafie, který vyhovuje polistopadové politické reprezentaci, ať už tato funguje pod jakýmkoliv krycím názvem. Dokončení na s.2

Což takhle si na náměstí Starosty Pavla připomenout **kladenské Krvavé Boží Tělo 1889**, známé třeba z románu Marie Majerové Siréna, či ze stejnojmenného filmu, oceněného na festivalu v Benátkách 1947 Zlatou palmou.

Slavnost Božího těla a krve byl a je pohyblivý církevní svátek. Jeho datum se odvíjí od Velikonoc a je následně po Svatodušních svátcích, vždy v červnu. K Božímu Tělu patřil velký průvod z kostela po okolí, většinou po náměstí, kolem min. 4 venkovních oltářů, kde vždy bývala krátká pobožnost. V průvodu pod baldachýnem kráčel kněz, nesoucí monstranci, před ním šly družičky s košičky, ze kterých trousily kvítka a okvětní plátky. V průvodu šli i představitelé farnosti a hudebníci. Ostatní farnici průvod provázeli a modlili se při zastaveních.

Také jsem se v raném dětství zúčastnila několika Božích těl a Májových (to nebyly tak velké průvody) v Rozdělově. Tatínek musel povolit své holčičce účast. Která dívka by odolala dlouhým šatičkám a košičku a maminka zase pýše nad dceruškou! V Kladně jsem nikdy nebyla.

V Kladně býval oltář na radnici, u Mariánského sousoší a u největších obchodů a hostinců na náměstí. V roce 1889 na náměstí byla ještě jen stará radnice (nyní okresní archiv) a původní menší kostel se hřbitovem. Domy byly slavnostně ozdobeny, kolem oltářů i břizkami. Tradovalo se, že, kdo získá větvíčku z posvěcené břizky, udělá z ní věneček a vezme domů, tak věneček bude celý rok jeho dům či obydlí chránit.

Na náměstí bylo mnoho obyvatel Kladna, ve většině havířských rodin. V té době jejich život byl opravdu těžký. Na kladenských šachtách se pracovalo ještě 10 hodin (jinde už jen 8) a mzdy byly velice nízké. Většina lidí tak žila ve velké bídě. Slavnost Božího těla měla odvést na chvíli jejich pozornost od bědného života a hlavně je utvrdit v pokoře.

Jenže osud rozhodl jinak. Jeden z havířů si chtěl ulomit větvíčku z posvěcené břizky, ale nějak mu to nešlo a břizka před radnicí upadla. Četník to viděl a zakročil, muž se ohradil, ale další četníci ho zatáhli na radnici a zbilili. Když zakrvácený vyšel, jeho rodina začala hořekovat. Násilný čin četníků rozhořčil ostatní lidi a z církevní slavnosti se postupně stal tábor lidí, požadující práva pro dělný lid. Čhtěli vyslat deputaci k měšťanostovi (tehdejší výraz), který bydlel na náměstí. Ten však, když viděl ono srocování lidu, utekl i s rodinou zadem. Deputace našla prázdný dům, za ní vnikli do domu další rozhořčení lidé z náměstí a začali rabovat, nejdříve spíše. Vše vyházeli okny na náměstí. Lidé pobouřili zejména homole cukru, cukr byl velkou vzácností. Děti i dospělí si začali kousky cukru sbírat a schovávat do kapes. Pak někdo zavolal: "Půjdem na Bachral!" a celý dav se řítíl Hutskou ulicí /dnes Hajnova/ k vile ředitele dolů Pražsko-železářské -Goefrieda Bachera. My dnes sledovali jejich kroky.

Vilu, které se od té doby říká **Bachrovna**, koupila Pražsko-železářská společnost jako dům pro své ředitele. Zakladatel Poldi Karl Wittgenstein nechal dům přestavět. Přistavena byla věž a celý objekt měl připomínat anglické sídlo. Také se začalo říkat „Panský dům“, který byl celý oběhnán vysokým litinovým plotem.

Proti rozrušenému davu nepomohla ani brána, lidé vnikli dovnitř a když zase obyvatele nenašli, tak začali rabovat, nejen spížirny, ale i výbavy čtyř dcer ředitele Bachera, takže všude sněžilo peří. Přivolaní četníci začali střelát nad hlavy rozvášněného davu. Jenže podařilo se jim trefit tři chlapce, kteří sledovali dění z vysokého plotu. Dva hoši zemřeli na místě a třetí v nemocnici. (Marie Majerová tuto celou skutečnou událost posunula jen o málo, v Siréně je zastřelena 13letá Emilka Hudcová.) K četníkům přibýlo ještě vojsko a tak postupně byla rebelie ukončena. Skončila mnoha zraněními a pozdějším prohledáváním obydlí účastníků, kde bylo něco z rabování nalezeno, byť maličkost, následovaly kruté tresty. Zprávy o kladenském Krvavém Božím těle se rozšířily po celých Čechách. Nakonec tato událost přispěla k masivnímu zakládání odborů!

Vila Bachrovna byla řadu let muzeem POLDI SONP, jehož hrdé expozice shlédlo množství lidí. Po převratu patřila Brusinám, teď je od r.2006 prázdná a chátrá. Od Bachrovny jsme se vydali zpět a my, bývalí Poldováci, se smutkem v srdci. EV

Býv. ředitelská vila Pražsko-železářské společnosti, tzv. Bachrovna, v Leninově ul. v Kladně, dnes muzeum Poldi SONP

Vzbouřené lid před Bachrovou vilou (ilustrace V. Tittelbacha k románu M. Majerové Siréna)

Hornická slavnost na kladenském náměstí v 90. letech min. století

Mohu Vám doložit právní nefunkčnost (či naopak beztestnost protiprávní funkčnost) současného systému na dvou kauzách, kdy ministr nebo státní tajemník se ve smyslu zákona zcela bez uzardění, dokonce s písemným dokladem, stává spolupachatelem trestného činu. Nejedná se tedy o náhodu, jde o kauzy, které už 5 let podrobně dokumentuji jak pokud jde o samosprávu tak i státní správu a to na úrovni místních úřadů, Magistrátu h.m. Prahy, ministerstv (pro místní rozvoj, vnitra, financí, státních tajemníků, útvarů úřadu vlády, kontrolních útvarů těchto institucí, státního zastupitelství, Policie ČR, Transparency Int., i tzv. neziskových institucí (Mgr. V. Krása). Za zfalšování např. maturitního vysvědčení je občan tvrdě postihován, výroba doktorů a magistrů práv (Plzeň Západočeská univerzita) naopak se nechala vyšumět do ztracena – a přitom zde byla ohrožena demokracie ve svých základech.

Chci Vás požádat o sdělení možnosti případné spolupráce, diskuzí při postupném vyjasňování kauz, které se jako bumerang do společnosti někdy i uměle vracejvítvářejí Havlovu blbou náladu. Neznám zákony a jejich interpretace, které specifikují a vymezují Vaše postavení, práva a povinnosti ve společnosti i možnosti požadavků občana. To, co se objeví v mediích při instalaci Vašich pracovníků bych si rád ověřil přímo v zákonech. Stejně tak existují dostupné materiály, které jednoznačně trvzení Vašich pracovníků zpochybňují a v mediích se přecházejí. Slyšel jsem, že nesmí být u Vás zaměstnán komunista (bývalý? současný?). Je na to zákon nebo nějaká směrnice a nebo jen šum? To by snad bylo i v rozporu s listinou lidských práv. Osobně by mně to nevadilo, pokud ovšem není někde nějaká douška, že nesmíte zaměstnávat ani člověka, který považuje kapitalistický systém za neperspektivní, pro společnost v současných podmínkách škodlivý, zločinný a zavřeněhodný.

Zažili jsme rok 1968, pamatujeme reakce národa i současné odsouzení a hodnocení této akce většinou národa jako agrese a po uplynutí doby, která představuje cca život jedné generace, jsme se sami stali přímými účastníky agrese falešně a uměle zdůvodněné pouhým podezřením nového velkého bratra, které stálo Iráčany, dle údajů medií, na 1 500 000 mrtvých či raněných vedle velkého poničení infrastruktury. A je přímo hanebné, když tehdejší ministr (lidovec JUDr. Cyril Svoboda) – jinak též křesťan, tento zločin v mediích veřejně obhajoval a dosud funguje jako nějaký poradce ve vládě vedle řady dalších funkcí a prebend. A podobně by se daly probírat naše další mezinárodní vojenské aktivity. Tim nechci odpoutat pozornost od našeho příběhu v roce 1968, dle mého názoru šlo tehdy o vítězství nikoliv SSSR potažmo socialismu, ale o vítězství kapitálu, neboť zásah Varšavské smlouvy způsobil rozkol v komunistickém hnutí a neřešení problémů potom vedlo ke kolapsu systému.

Obračím se proto na Vás, zda jste ochotni s řadovým občanem popř. s těmi, které zajímá naše minulost, ale i budoucnost, nějakou formou komunikovat - spolupracovat, vysvětlovat svoje stanoviska, poznatky, závěry. Pro ilustraci uvedu alespoň jeden případ - tragedii JUDr. Milady Horákové. Co o ní občan dnes ví – myslím, že zdánlivě hodně i nic. To, že byla popravena a další interpretace proti komunistům považují za málo zejména proto, že její kauza je tendenčně zpracována a interpretována. Pokud předpokládáte, že to občanovi stačí, tak se mýlite. Uměle se vytvořila kampaň proti poslankyni, komunistce Martě Semelové, která se ke kauze velmi klidně a myslím i racionálně vyjádřila, vyslovila i jisté politování nad jejím příběhem (můžete si to přečíst). Myslím, že pro takové stanovisko existují seriózní důvody – jistě znáte i knihu M. Ivanova, kde JUDr. M. Horákovou charakterizuje jako schopnou organizátorku a aktivní ženu i pozdější vyjádření J. Ježe, dnes již nežijícího. V téže době, kdy byla M.Semelová od medií lynčována se na internetu objevilo stanovisko historika Jana Bervida Buquoye, kde psal, že JUDr. M. Horáková nebyla popravena, že byla dvojí agentkou atd. Spíše jednoznačně dehonestující názor - i to si lze najít. Po Buquoyovi nešťelk ani pes, nezaznamenal jsem ani Vaše nějaké stanovisko, poslankyni Semelovou však šikanovala media a i jakýsi mladý právník z Brna s podporou J. Štětiny chtěli, možná jen z nerozumu, na této nešťastné kauze parazitovat – prý to rozhodilo jejich integritu. Můj názor na tuto tragedii nejen v tomto okamžiku není podstatný, ale z tohoto příběhu mně vychází postoj Marty Semelové v daném prostředí a atmosféře spíše za hodný obdivu, rozhodně serióznější, než jejich zmíněných kritiků. Popravu JUDr. M. Horákové nelze samozřejmě napravit, jde však o to z této kauzy – a nejen z ní – čerpat zkušenosti proti recidivám v rozhodování společenských systémů. V tomto směru, Váš institut zcela selhává, neboť nelze často Vaše výstupy hodnotit jinak, než jako tendenční, sloužící jen danému okamžiku doby.

Jsou patrné velké možnosti Vašeho útvaru při skutečné analýze minulosti a obrodě společnosti, pokud budete ochotni aktivně a nezaujatě spolupracovat s veřejností.

Očekávám Vaši odpověď

Ing. Evžen Smrkovský,CSc

Stalo se v srpnu

Šestnáct století odpočívaly **Pompeje** pod nánosem sopečného popela. (Mně se mluví o dalších zničených lokalitách – Vesuv zničil i Herkulaneum, Opontis, Stablii a Boscoreale.) Dnes nám ukazují obvyklý život rušného a bohatého obchodního města s 20.000 obyvateli. Také stravování, erotické umění, dle odkrytých sgrafiti i lidový jazyk. Památka je zapsána v seznamu kulturního dědictví UNESCO.

Už v roce 62 došlo k zemětřesení, které silně poškodilo město. Přesto byl Vesuv pokládán za vyhaslou sopku, nikdo nebal varovných signálů. Podle dopisu Plinia mladšího historiku Tacitovi datujeme událost na den **24. srpna 79**.

Držme se tradice – podle současného bádání došlo ke katastrofě prý asi o dva měsíce později, chyba v datech se stala zřejmě při opisech dokumentu. Nic to nemění na faktu, že celou oblast zasáhl obrovský mrak sopečného popela, plynu, který způsobil okamžitou smrt všemu živému.

Dnes Pompeje znovu žijí, jsou rušné, ale určitě už ne tak bezstarostně.

Pavel Hruban

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz, MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí